

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

23. marts 1993 *

I sag T-115/92 R,

Anne Hogan, tjenestemand i Europa-Parlamentet, Senningerberg (Luxembourg), ved advokat Stefano Giorgi, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg, 5, rue des Bains,

sagsøger,

mod

Europa-Parlamentet ved juridisk konsulent Jorge Campinos, bistået af Ezio Perillo og Els Vandenbosch, Den Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om, at der træffes foreløbige forholdsregler således, at udbetalingen genoptages af det tilskud, sagsøgeren vil have ret til, såfremt begge hendes forældre ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

* Processprog: italiensk.

Kendelse

Faktiske omstændigheder

- 1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 31. december 1992 har sagsøgeren i medfør af artikel 91 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) anlagt sag med påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 13. august 1992, hvorved den forkastede den af sagsøgeren indgivne klage over afgørelsen af 22. april 1992, ved hvilken ansættelsesmyndigheden nægtede at ligestille sagsøgerens forældre med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt — således at sagsøgeren vil opnå ret til det tilskud, der er nævnt i artikel 2 i vedtægtens bilag VII — samt om annullation af de hertil knyttede afgørelser, som danner grundlag for den nævnte afgørelse eller følger heraf, navnlig det udtrykkelige afslag af 7. december 1992 på sagsøgerens »replik« af 27. august 1992.
- 2 I særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 2. februar 1993 har Europa-Parlamentet påstået den af sagsøgeren anlagte sag afvist under henvisning til, at den ikke er anlagt inden for den i vedtægtens artikel 91, stk. 3, omhandlede frist på tre måneder, som regnes fra datoen for meddelelsen af den afgørelse, der er truffet som svar på klagen.
- 3 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 19. februar 1993 har sagsøgeren indgivet en begæring om foreløbige forholdsregler, således at udbetalingen af »underholdsydelsen til hendes forældre« under forbehold af en eventuel tilbagesøgning genoptages fra april 1992 eller subsidiært fra maj 1992 eller mere subsidiært fra august 1992.
- 4 Parlamentet har indgivet skriftlige bemærkninger til begæringen om foreløbige forholdsregler den 9. marts 1993.

- 5 Inden der tages stilling til begæringen om foreløbige forholdsregler, skal der redegøres for den sammenhæng, hvori sagen indgår, navnlig de væsentligste faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagen for Retten, således som de fremgår af de processkrifter, parterne har indgivet.
- 6 Ved skrivelse af 16. marts 1992 anmodede sagsøgeren om, at der på ny blev truffet afgørelse om, at begge hendes forældre ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt. Sagsøgeren havde oppebåret det heraf følgende tilskud i perioderne fra den 1. april 1990 til den 31. marts 1991 og fra den 1. april 1991 til den 31. marts 1992.
- 7 Ved skrivelse af 22. april 1992 meddelte Parlamentets personaleafdeling sagsøgeren, at hun ikke opfyldte betingelserne i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 2, stk. 4, i vedtægtens bilag VII, idet det fremgik af sagens akter, at den »forsørgerbyrde«, der skulle tages i betragtning, var mindre end 20% af hendes skattepligtige indkomst og således ikke udgjorde en »betydelig udgift« i vedtægtens forstand.
- 8 Den 12. maj 1992 indgav sagsøgeren en klage til ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægtens artikel 90 over den afgørelse, der var blevet meddelt hende. Ved skrivelse af 13. august 1992 fra Parlamentets generalsekretær afslog ansættelsesmyndigheden klagen, idet man dog fandt en begæring om at få udtrykkelige oplysninger om beregningen af »forsørgerbyrden« og af »den skattepligtige indkomst«, hvortil afgørelsen af 22. april 1992 henviste, for berettiget.
- 9 Efter at have modtaget de oplysninger, hun havde anmodet om, indgav sagsøgeren den 27. august 1992 en »replik« til ansættelsesmyndigheden, hvori hun i det væsentlige bestred de elementer, der var lagt til grund ved beregningen af »forsørgerbyrden« og af »den skattepligtige indkomst«, og begærede øjeblikkelig genoptagelse af udbetalingerne. Ved skrivelse af 7. december 1992 svarede Parlamentets generalsekretær sagsøgeren, at han kunne henholde sig til den truffe afgørelse, idet de indsigelser, der var fremsat i skrivelsen af 27. august 1992, allerede var udtrykkeligt besvaret i hans skrivelse af 13. august 1992.

Retlige bemærkninger

- 10 I henhold til bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 185 og 186, jf. artikel 4 i Rådets beslutning af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 11 Det fremgår af artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement, at begæringer om foreløbige forholdsregler i henhold til EØF-traktatens artikel 185 og 186 skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. De begærede forholdsregler skal have foreløbig karakter i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen (jf. senest Rettens præsidents kendelse af 15.12.1992, sag T-96/92 R, CCE de la Société générale des Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2579).

Parternes argumenter

- 12 I begæringen om foreløbige forholdsregler har sagsøgeren alene gjort gældende, at tilskuddet til en person, der ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, har karakter af en påtrængende udgift, som ikke kan opsættes under hensyn til den pågældende ydelses karakter af forsørgelse. Sagsøgeren har i øvrigt anført, at det er godtgjort, at søgsmålet forekommer velbegrundet, at der er en risiko forbundet med udsættelse af betalingen, og at der består en risiko for andre alvorlige og uoprettelige tab. Hertil kommer, at ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægtens artikel 85 let kan gennemføre tilbagesøgning af uberettiget udbetalte beløb for det tilfælde, at hendes påstande måtte blive forkastet under hovedsagen.
- 13 Parlamentet har heroverfor indledningsvis anført, at det under hensyn til det fremskredne stade, hvortil proceduren om formalitetsindsigelsen er nået i hovedsagen, bør undgås, at sagsøgeren gennem en anmodning om foreløbige forholdsregler, som er indgivet efter, at der er nedlagt en afvisningspåstand, kan forpligte Retten til under behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler at foretage en undersøgelse af det, som man ved formalitetsindsigelsen anmoder Retten om ikke at undersøge, også selv om denne undersøgelse blot er foreløbig.

- 14 Sagsøgte har i øvrigt bestridt, at tilskuddet til personer ligestillet med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, har karakter af forsørgelse, idet det gøres gældende, at det pågældende tillæg er et familietillæg efter vedtægtens artikel 67, der i almindelighed udelukkende udbetales til den pågældende tjenestemand, og som kun kan have til formål at bidrage til, at tjenestemanden i økonomisk henseende kan overholde sine lovbestemte forsørgerforpligtelser over for tredjemand.
- 15 Parlamentet har endelig anført, at sagsøgeren på ingen måde har godtgjort, hvorledes det tab, som hun påstår at have lidt, eller som hun ville lide, skulle være alvorligt og uopretteligt. Parlamentet har i denne henseende gjort gældende, at sagsøgeren og hendes ægtefælle råder over indtægter, der er fuldt ud tilstrækkelige til, at de kan opfylde deres lovbestemte forsørgerforpligtelser.

Rettens bemærkninger

- 16 Det bemærkes indledningsvis, at spørgsmålet om, hvorvidt en foreløbig forholdsregel er uopsættelig i henhold til artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement, skal vurderes ud fra, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, der har indgivet begæringen om den foreløbige forholdsregel, lider en alvorlig og uoprettelig skade.
- 17 I denne forbindelse bemærkes, at et rent økonomisk tab ifølge fast retspraksis (jf. navnlig Rettens præsidents kendelse af 23.11.1990, sag T-45/90 R, Speybrouck mod Parlamentet, Sml. II, s. 705) i princippet ikke kan anses for uopretteligt og heller ikke vanskeligt afhjælpeligt, da et sådant tab begrebsmæssigt kan være genstand for en senere økonomisk erstatning. Det må imidlertid ved påkendelsen af begæringer om foreløbige forholdsregler i hvert enkelt tilfælde vurderes, om det — såfremt begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge — for sagsøgeren vil medføre risiko for en skade, der ikke vil kunne afhjælpes, selv om de anfægtede retsakter annulleres under behandlingen af sagens realitet.
- 18 Det fremgår af sagens akter, at sagsøgerens månedlige nettoløn androg 126 356 BFR før lønreguleringerne, der blev gennemført ved udgangen af 1992, og at hendes regelmæssige bidrag til forældrene udgjorde 37 000 BFR pr. måned.

- 19 I artikel 1, litra b), andet led, i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 3761/92 af 21. december 1992 om tilpasning med virkning fra den 1. juli 1992 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner (EFT L 383, s. 1) er børnetilskuddet fastsat til 7 959 BFR. Det følger heraf, at det tillæg, som sagsøgeren kunne kræve for det tilfælde, at begge hendes forældre ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, ville andrage 15 918 BFR pr. måned.
- 20 Under hensyn til det anførte, og idet sagsøgeren ikke har fremført andre omstændigheder med henblik på at godtgøre, at der foreligger uopsættelighed, bemærkes, at den yderligere økonomiske byrde som følge af afslaget på hendes anmodning om tillægget, som sagsøgeren må bære, indtil Retten træffer afgørelse i hovedsagen, altså 15 918 BFR pr. måned, ikke kan påføre hende en alvorlig og uoprettelig skade, også selv om hendes mands indtægter ikke tages i betragtning.
- 21 Herefter, og uden at det er nødvendigt at undersøge, om den af sagsøgeren anlagte hovedsag umiddelbart forekommer berettiget, må det fastslås, at de retlige betingelser for at træffe bestemmelse om de begærede foreløbige forholdsregler ikke er til stede, og at begæringen derfor ikke kan tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 23. marts 1993.

H. Jung

J.L. Cruz Vilaça

Justitssekretær

Præsident